

[Nielsen-Man.]

Arbejdskraft. Det ærede Medlem Hr. Henry Hansen nævnte, at der i Hjørring var over 6 000 arbejdsløse, som ventede paa, at denne Lov blev gennemført, for at faa Beskæftigelse. Nu vidste jeg hjemmefra, at der var meget stor Mangel paa Arbejdskraft i Landdistrikterne, og derfor tog jeg mig for at undersøge Forholdene ved Anvisningskontorerne baade i Hjørring og i Aalborg. De kunde ikke skaffe Arbejdskraft til Landarbejde, oven i Købet fik Formanden for Tremandsudvalget, der ringede til Hjørring, det Svar, at de manglede 20 Fodermestre og en hel Del andre og ikke kunde skaffe de Folk. Saa er det naturligt at Folk spørger: naar der er en arbejdsløs Skare paa saa og saa mange Tusinde — hvor mange er i og for sig ikke afgørende —, hvordan kan der saa samtidig være et meget stort udækket Behov i Landbruget? Og saa er det naturligt, at man ræsonnerer som saa, at der spiller de forhøjede Arbejdsløshedsunderstøttelser ind. Jeg tror ikke, det er ene afgørende, jeg tror mange andre Forhold ogsaa spiller ind. Ministeren nævnte Transportvanskelighederne og en hel Række andre Forhold. Jeg tror, Ministeren har Ret i, at disse Forhold spiller med ind, men jeg tror ogsaa, at det Forhold, at de arbejdsledige, enten de nu er paa Arbejdsfordeling eller faar Understøttelse, kan faa udbetalt fire Femtedele af Lønnen, er af Betydning. For den Mand, som ikke gaar paa Arbejde, som altsaa hæver Understøttelse, kan i og for sig have en lige saa høj Levofod som en anden, der har Arbejde og opnaar en noget større Indtægt, idet han ikke faar saa meget Slid paa Tøj eller Cykel og i det hele taget ikke har Udgift til Befordring, han kan ogsaa i Ny og Næ tjene lidt, maaske ved at arbejde i egen Have eller ved noget andet. Jeg gaar ud fra, Ministeren er klar over, at der er en Mulighed for at forøge Indkomsten, ikke med store Beløb, men maaske alligevel med Beløb, som kan forhøje det Beløb, der staaar til Raadighed, saa meget, at den paagældende faar lige saa meget i Indtægt som den Arbejder, der har fuldt Arbejde. Derfor tror jeg, man skal overveje meget nøje, før man til December enten forlænger Løven eller i det hele taget tager Stilling til den, om der ikke er noget rigtigt i det af mig anførte, selv om man ikke anerkender i fuld Udstrækning, at denne Lov har en uheldig Indfyldelse paa mindre befæstede Sjæle ved at friste dem til ikke at tage foreliggende Arbejde. Hvis man med god Vilje gaar til disse Overvejelser, haaber og tror jeg, at vi til sin Tid kan naa til et godt Resultat.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ved at gaa ind paa de Betragtninger, der sidst blev anført af det ærede Medlem, for det vilde kunne føre meget vidt. Det er min personlige Mening, at naturligvis skal en fornuftig Lovgiver lovgive for Mennesker og ikke for Engle; det er en Opfattelse, som jeg tror alle i denne Sal deler, men de mere saglige Betragtninger, der kunde være Anledning til at anstille om Understøttelseslovgivningen her i Landet, og det Problem, om man skal fortsætte Lovgivningen i den foreliggende Form, eller hvilke Ændringer der skal foretages, er der ingen Grund til at fordybe sig i nu. Den 15. December staaar vi formentlig i denne Sal og diskuterer dette Problem igen.

Jeg skal blot gøre en Bemærkning med Hensyn til Landbrugets Arbejdskraft. Det er mig meget om at gøre at ramme en Pæl igennem den Folkesnak, der fra visse Sider forceres frem, om, at der er noget uretfærdigt eller urimeligt, eller jeg havde nær sagt urigtigt i, at der kan være et endog meget stort Arbejdsløshedstal i Byerne, samtidig med at der er Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget. Vi maa naa dertil her i Landet, at denne Kendsgerning ikke misbruges fra visse Sider. Hvor staaar det skrevet, at en Byarbejder, der sidder i sin Lejlighed med Kone og 3 Børn, eller hvad ved jeg — lad det f. Eks. være en Skrædder eller en Urmager —, og som er ledig paa et givet Tidspunkt og derfor er tilmeldt som arbejdsløs, har Forpligtelse til i en given Situation at være til Raadighed for Landbruget? Deri ligger fra min Side ikke, at man ikke skal gøre alt, hvad man kan, for at den i Byerne værende og i Nærheden af Landet værende ufaglærte Arbejdskraft skal være til Raadighed for Landbruget, eller at det offentlige i Erkendelse af Landbrugserhvervets vitale Betydning ikke skulde have den Opgave at medvirke til, at Lovgivningen bliver formet saaledes, at man gør hvad man kan for at hjælpe Landbruget med Arbejdskraft. Men det er blot imod selve det Synspunkt, jeg vil vende mig, at der i og for sig skulde være noget urimeligt eller urigtigt i den Kendsgerning, som foreligger i Dag, og som altid vil komme til at foreligge i et Arbejder- og Bondeland som Danmark, at man udmærket godt kan have en efter Forholdene — hvis der er særlig stor Arbejdsløshed inden for visse bestemte Brancher — endog stor Arbejdsløshed blandt faglærte eller industrielle eller Særgrupper af Arbejdere, uden at det af den Grund vil være muligt at gøre de paagældende bruge-